

ми роди́телей и́ дáтелей за иегáшии атъ
ни лзы́къ отъ стáрия, тó ѿе рече, да и́сфхр-
лииъ стáвицъ отъ тѣ падéжъ, и́ отъ два л-
зы́ка да са напрâви попáрж. По тóй редъ мóже
човéкъ да прíеми по добрѣ и́менителии и́ вини-
телииъ ѿще и́ твори́телииъ падéжъ за днéшии атъ
ни лзы́къ, и́ тогáва да вжде понѣ чиста рабо́та,
коéто са глéда да є и́ по прáво разeждено. Мы
мóжемъ да заджржимъ сáмо тѣ падéжъ, които
говóратъ и́ до днесь Бжлгаретъ. Сéтиѣ глé-
дамъ, че Слобéнскїи атъ лзы́къ са є и́змѣнииъ на
млóго дíалéкта, отъ които всákого говóратъ и́-
колко миляиона людъ, па си сж ёднии цѣла на-
рбдъ, и́ всákой отъ тѣхъ говóри и́ пíше народно-
то си нарѣшie, коéто ў Гра́циятъ и́бма. Тъкъ о-
стáвамъ Гра́циятъ провинциалнъмы.

Нáшиятъ стáвици на мжакїи атъ родъ на имена-
та, както казáхъ мы сж различни, иж отъ тѣхъ
мóже да отвире човéкъ дѣто сж по за въ рабо́та, и́ по глáбинитъ сж тѣ: о, а, ж, л, е, отъ,
атъ, жта, атъ, етъ. Тъкъ всákой мóже да ви-
ди, че пíрвите петь безъ тъ, не є дрѹго иищо,
токо не юкото и́зговаряне на думата, илн мóже
да рече човéкъ, както є смажкило тъ въ трé-
тьото лице на глаголитъ; какъ: пíше, мóже,
иали. пíшетъ, мóжетъ; илн какебто є до-